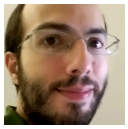
Protesta

Per JoanM el ds., 06/10/2018 - 21:00

Una relació familiar, o nacional, no és pas una bassa d'oli. Quan hi ha conflictes i se solapen interessos o desigs, esclaten els "espetecs", a vegades ben sorollosos. Si se saben gestionar bé, i es duen amb respecte i fermesa, ajuden a créixer.

També la relació amb Déu l'hem de considerar així: no és com un interruptor, obert o tancat, plenitud o desaparegut, el sento o no el sento. La gamma de grisos dona precisament una varietat de pregàries: d'agraïment, de reconciliació, de petició, de queixa,... l'únic requisit indispensable és ser autèntic. No tindria sentit veure un manifestant contra el racisme tractar malament els immigrants... igual d'incoherent serà que, els qui volem relacionar-nos amb Déu, en moments de ràbia posem una "manta" per tapar-ho tot i resem el que toca amb formalitat, sense posar-hi el cor que ara crema. Ser autèntic és compartir la intimitat, fins i tot aquella que no s'entén, que fa fàstic, que és conflictiva... perquè en definitiva, quan no s'amaga és quan ens fa créixer.